Odmieniamy nazwiska: Nagy

Dość typowe węgierskie nazwisko Nagy – jeśli jest faktycznie nazwiskiem Węgra – powinno być wymawiane albo jako [nod’] – ze zmiękczonym [d’] na końcu, albo jako [nodj] – czyli mniej wyraźnie niż [nodj], ale ze słyszalnym zmiękczeniem na końcu, albo jako [nodź] – z takim samym [dź], jakie znajduje się na końcu polskich wyrazów miedź, łabędź czy spowiedź. Tak wymawiane nazwisko męskie Nagy odmieniamy poprawnie według deklinacji rzeczownikowej i bez apostrofu (jak wszystkie nazwiska węgierskie). Poprawnie zatem: Nagy [nod’ / nodź], Nagya [nodja / nodzia], Nagyowi [nodjowi / nodziowi], Nagya [nodja / nodzia], z Nagyem [nodjem / nodziem], o Nagyu [nodju / nodziu].

Nazwisko zapisywane jako Nagy nie musi być jednak nazwiskiem rodowitego Węgra. W ogóle nie musi być nazwiskiem Węgra – może być nazwiskiem jedynie z pochodzenia węgierskim należącym obecnie do zupełnie innego systemu niż język węgierski. Może być na przykład nazwiskiem Amerykanina i – zgodnie z systemem amerykańskiej odmiany angielszczyzny – będzie wymawiane w przybliżeniu jako [nejdżi]. Jeśli zatem graficznej postaci Nagy odpowiada foniczna postać [nejdżi], to nazwisko będziemy odmieniać jak przymiotnik i – uwaga! – z apostrofem (oprócz oczywiście narzędnika i miejscownika – tak jakby było nazwiskiem angielskim). W tym wypadku poprawnie zatem: Nagy [nejdżi], Nagy’ego [nejdżiego], Nagy’emu [nejdżiemu], Nagy’ego [nejdżiego], z Nagym [nejdżim], o Nagym [nejdżim].

Nazwisko Nagy może być również spolszczonym i przyswojonym nazwiskiem Polaka i jako takie być wymawiane [nagy] lub [nagi]. W takim wypadku także będziemy je odmieniać według deklinacji przymiotnikowej, ale bez apostrofu – jak dowolne polskie nazwisko zakończone na -y: Nagy [nagi / nagy], Nagyego [nagiego], Nagyemu [nagiemu], Nagyego [nagiego], z Nagym [nagim], o Nagym [nagim].